

CONCLUSIÓNS

do equipo autor deste informe

Primeira. O crecemento económico de Galicia en 2006 (4,1%) superou en dúas décimas o promedio estatal (por primeira vez na última década sen coincidir con ano xacobeo), foi o maior por comunidades autónomas (igualado con outras tres) e 1,2 puntos maior que a suba media da Unión Europea.

Por sectores produtivos, na xeración do PIB de Galicia o enerxético (7,5%), agro-pesqueiro (5,7%) e a industria (4,5%) tiveron a evolución máis positiva, mentres que a construción (-0,5%) foi o único que presentou unha evolución negativa. (Capítulo 1).

Segunda. O crecemento económico galego do ano 2006 xerou unha suba do emprego neto (2,9%) medio punto por baixo da do ano anterior e sete décimas por baixo da suba media estatal.

Sectorialmente, a creación de emprego neto foi especialmente importante nos servizos (5,1%) mentres que diminuíu no sector agro-pesqueiro e na industria. (Capítulo 1).

Terceira. O saldo do comercio galego co estranxeiro, tradicionalmente deficitario, estivo a piques de lograr equilibrio no primeiro trimestre de 2006, deteriorándose progresivamente no seguinte semestre a taxa de cobertura e recuperándose algo no último trimestre.

No saldo exterior total (co estranxeiro e coas outras comunidades autónomas) Galicia é a terceira comunidade con máis saldo negativo absoluto e en porcentaxe de déficit en relación co seu PIB (23,8%, case catro puntos máis que no ano anterior). (Capítulo 1).

Cuarta. A taxa de inflación rexistrada en Galicia en 2006 (2,6%) tivo un importante descenso respecto do ano anterior (1,1 puntos) e quedou unha décima por baixo do promedio español e medio punto por riba do da UE. (Capítulo 1).

Quinta. O gasto en I+D de Galicia en 2005 (último ano dispoñible) supón o 0,89% do PIB -tres décimas por riba sobre o do ano precedente- pero por baixo da media estatal- 1,07.

Por primeira vez o sector empresarial é o primeiro en volume de investimento, seguido a pouca distancia do correspondente ó sector do ensino público. (Capítulo 2).

Sexta. A poboación de Galicia en 2006 medrou moi lixeiramente (0,14%) mentres que a estatal aumentou a un ritmo seis veces maior (0,91%), polo que continúa a perda de peso relativo demográfico de Galicia no conxunto do Estado. No último sexenio, o crecemento da poboación española (11,4%) multiplicou por oito a porcentaxe galega (1,44%). (Capítulo 4).

Sétima. O grupo de idade de menos de 34 anos é o maioritario na emigración galega (60% do total), o que reflicte que de Galicia está a marchar persoal moi cualificado despois de investir na súa formación. (Capítulo 4).

Oitava. Galicia segue a ser en 2006, un ano máis, a penúltima comunidade autónoma por taxa de natalidade. Se o ano pasado era a terceira en taxa de mortalidade, en 2006 pasou a ser a segunda (por detrás tan só de Asturias). O efecto combinado das dúas taxas fixo que Galicia fose en 2006 a comunidade autónoma cun maior descenso poboacional en valor absoluto. Se o crecemento natural da poboación estatal foi dun 2,5 por mil, en Galicia produciuse unha diminución do 2,8 por mil. (Capítulo 4).

Novena. O crecemento da poboación activa de Galicia en 2006 (1,7%) foi moito menor que no promedio estatal (3,1%).

A taxa de actividade subiu en Galicia unha décima menos que no promedio estatal, e fíxoo cunha suba na das mulleres e unha diminución na dos homes, polo que a diferenza por sexos reduciuse, pero é aínda moito maior nos homes (62,2%) que nas mulleres (45,8%). (Capítulo 4).

Décima. O crecemento da taxa de ocupación galega (1,3 puntos) superou en tres décimas ao promedio español aínda que segue nun nivel baixo (49,3%) en comparanza co estatal (53,7%).

Pese á redución do diferencial en 2006, a taxa de ocupación das mulleres en Galicia (40,5%) segue a ser moito menor que a dos homes (58,4%). (Capítulo 4).

Décimo primeira. O descenso do desemprego en Galicia en 2006 (10,3%) multiplicou por seis o estatal (1,7%).

A taxa de desemprego baixou un punto en Galicia (seis décimas máis que no Estado). A taxa de desemprego feminino en Galicia (11,4%) baixou oito puntos no último bienio pero segue a estar moi por riba da masculina (case o dobre). (Capítulo 4).

Décimo segunda. Os datos do paro rexistrado demostran que a comparación interanual de decembro de 2006, con respecto a decembro de 2005, reflicte unha redución do 10,08%, significativamente superior á do conxunto de España (3,81%).

A taxa de paro rexistrado alcanza o 12,51% en 2006, fronte ao 14,11% de 2005 e fronte ao 9,54 da media estatal, presentando un peor comportamento no caso das mulleres onde alcanzou o 17,40% fronte ao 9,60% do colectivo masculino, pero cunha significativa redución con respecto a 2005 (19,96%), especialmente no grupo de mulleres maiores de 25 anos. (Capítulo 4).

Décimo terceira. Polas características do traballo das mulleres (máis traballo a tempo parcial, subrepresentación de postos altos, menor antigüidade media, maior temporalidade, etc.). As mulleres galegas percibiron un salario medio anual un 27% inferior ao do home e o 30% tiveron salarios inferiores ao Salario Mínimo Interprofesional. O importe medio das prestacións por desemprego percibidas polas mulleres galegas foi o 82% das prestacións recibidas polos homes. De igual forma as pensionistas galegas só percibiron o 71,6% da pensión media anual do grupo de homes. (Capítulo 5).

Décimo cuarta. Mantense unha maior representación dos homes na contratación (53,5% fronte ás mulleres (46,5%) que vai unida a unha maior temporalidade feminina (38,7% fronte ao 32% dos homes) e a un maior uso de contratos a tempo parcial (65%).

Seguen a existir modalidades contractuais eminentemente femininas (interinidade 72,11% e fomento de emprego 62,21%), sectores de actividade (servizos) e ocupacións (empregada administrativa e de servizos de restauración, persoais e de comercio) reservadas ás mulleres. (Capítulo 5).

Décimo quinta. Os permisos por maternidade/paternidade foron desfrutados polas nais no 98,14% dos casos e só nun 1,86% polos pais. Porcentaxes similares danse nas excedencias por coidado de fillo. Debido ao envellecemento da poboación galega, é salientable que as persoas que atenden a dependentes son mulleres o 99,40% e homes o 0,60%. (Capítulo 5).

Décimo sexta. Obsérvase que no ano 2006, agás no réxime especial do mar, incrementáanse as cifras de empresas en alta. No Réxime Xeral da Seguridade Social, o 86,83% das empresas teñen menos de 10 traballadores/as. O sector da construción é o de maior número de aperturas de centros de traballo, supoñendo máis do 54% do total e con gran diferenza, o que reflicte máis traballadores/as ocupados/as. (Capítulo 6).

Décimo sétima. En 2006 o aumento das persoas galegas afiliadas á Seguridade Social é o máis importante dos cinco anos precedentes, diminuíndo moi lixeiramente os/as cotizantes ó réxime do mar e ó agrario e cun incremento importante nos réximes xeral e de autónomos. (Capítulo 6).

Décimo oitava. Como nos anos precedentes continua no ano 2006 a tendencia a un maior incremento das afiliacións do colectivo das mulleres, pasando a representar en media anual do citado ano o 43,22% do total dos/as afiliados/as en Galicia. (Capítulo 6).

Décimo novena. O número de perceptores/as da prestación económica por desemprego aumenta lixeiramente en 2006 sobre o ano precedente, situándose en 79.200 en media anual que supoñen o 6,91% do total español. (Capítulo 13).

Vixésima. O forte aumento das afiliacións á Seguridade Social en 2006 en Galicia incrementa os efectos positivos da relación activos/pasivos no sistema da Seguridade Social que pasa a representar en 2006 1,48 cotizantes por pensionista, moi lonxe, de todos xeitos do 2,24 do conxunto do Estado. (Capítulo 13).

Vixésimo primeira. Do total de contratos rexistrados o 88,86% o foron baixo unha modalidade de duración temporal, e só o 11,14% o foron de forma indefinida. Prodúcese un significativo aumento das conversións de contratos temporais en indefinidos pasando dos 34.470 de 2005 aos 55.984 de 2006. Non obstante mantense unha porcentaxe de temporalidade do 34,9%.

A modalidade contractual máis utilizada segue a ser o contrato eventual por circunstancias da produción (40,91% dos contratos iniciais). En segundo lugar atópase o contrato de obra ou servizo determinado (38,11% dos contratos iniciais). (Capítulo 7).

Vixésimo segunda. As persoas asalariadas temporais alcanzan o 34,6% no colectivo masculino e o 40,9% no feminino (sector privado, no que diminuíu a temporalidade en tres décimas) e un 19,5% e 32,3% segundo sexan homes ou mulleres, no caso do sector público. A rotación das persoas asalariadas galegas foi de 2,49 contratos eventuais por cada persoa traballadora e a rotación das mulleres galegas alcanzou os 2,40 contratos. (Capítulo 7).

Vixésimo terceira. O número de ETT, tras o descenso de 2005, ten un notable repunte no ano 2006 (16,8%). Os contratos de posta a disposición reflicten no 2006 a cifra máis alta da última década (102.500). (Capítulo 7).

Vixésimo cuarta. O orzamento destinado ao Plan FIP e tamén o asignado ás accións do Fondo Social Europeo incrementouse en 2006. Tamén se incrementaron lixeiramente o número de cursos e de alumnos/as do plan FIP, descende o número de alumnos/as e cursos cofinanciados polo Fondo Social Europeo na tendencia dos últimos anos.

O orzamento destinado aos cursos impartidos polos centros colaboradores representa o 86,78% do destinado á totalidade do Plan FIP.

A inserción laboral, medida cos criterios establecidos oficialmente e, como dato global referida aos datos do ano 2005, é dun 48,65%. (Capítulo 8).

Vixésimo quinta. O Acordo de formación profesional para o emprego asinado en febreiro de 2006, integra nun só subsistema a FP continua que vai dirixida a traballadores/as ocupados/as e tamén a FP ocupacional dirixida aos traballadores/as desempregados/as. O Acordo prevé Convocatorias de Plans de Formación de demanda (plans de Formación de empresa, Plans de Formación Agrupados e plans específicos de Economía Social) e outra de Plans de Formación de oferta (Modalidade xeral de oferta e Plans intersectoriais. O despregue e posta en marcha de novo deseño formativo – prevese estará operativo plenamente en 2007, sendo o 2006 un ano de transición entre modelos formativos. (Capítulo 8).

Vixésimo sexta. O avance de datos en formación continua para o período 2005-2006 dá para Galicia un número de participantes de 95.403, dos que 54,4 % eran homes e un 45,6 mulleres, os grupos de idade co maior número son os dos intervalos de 26 a 35 anos e o de 36 a 45 anos.

As maiores porcentaxes de participación corresponden a traballadores/as cualificados/as, seguidos de non cualificados/as técnicos/as. Tanto en plans de oferta como de demanda a modalidade formativa é preponderantemente presencial, sendo os cursos formativos por contidos máis destacados tanto dende os plans de oferta, como de demanda, os cursos de informática de usuario/ofimática, prevención de riscos laborais, seguridade alimentaria, manipulación e control, xestión de recursos humanos e idiomas. (Capítulo 8).

Vixésimo sétima. O número de convenios colectivos que existen en Galicia a 31 de decembro de 2006, xa sexan vixentes ou prorrogados tacitamente, é de 714, dos cales 126 son de sector (afectando a unha media de 2760 traballadores/as) e 588 de empresa (afectando a unha media de 124 traballadores/as). Asináronse por primeira vez este ano 29 novos convenios, 2 de sector e 27 de empresa, continuando deste xeito a tendencia á fragmentación da negociación colectiva. (Capítulo 9).

Vixésimo oitava. O incremento salarial pactado nos convenios colectivos asinados e revisados en 2006 foi do 3,88%. Esta media é superior en 1,28 puntos ao IPC galego de 2006 que foi do 2,6 e superior en 1,18 ao estatal de 2006 que foi do 2,7.

O 46,6% dos convenios asinados e o 73,4% dos revisados recollen cláusulas de revisión salarial.

O 93,8% dos convenios asinados en 2006 recollen cláusulas sobre saúde laboral.

Tan só o 29,5% dos convenios asinados recollen cláusulas sobre discriminación. Do mesmo xeito, ten un carácter anecdótico, que 7 convenios recollan a distribución irregular da xornada.

O número de convenios colectivos que recollen cláusulas de sometemento ao Acordo Galego de Solución Extraxudicial de Conflitos (AGA) foi de 57 convenios, o 29,5% do total dos asinados, cifra que dista moito de ser satisfactoria. (Capítulo 9).

Vixésimo novena. A tendencia crecente da sinistralidade que, en xeral, se iniciou en 1995, mantense despois da paréntese do ano 2003, experimentando o total de accidentes en xornada de traballo no ano 2006 un incremento do 1,17% en relación co ano anterior; aumento que se manifesta exclusivamente nos accidentes leves, xa que nos cualificados como graves e mortais apréciase un descenso, tendo diminuído en todas as cualificacións na provincia de Lugo.

Prodúcese unha diminución dos accidentes de traballo “in itinere” que supón un 2,18% menos que o ano anterior.

Na clasificación por actividades económicas, a construción, ao igual que en anos anteriores, segue a ser a actividade que máis sinistralidade rexistra. (Capítulo 10).

Trixésima. Os traballadores/as con contrato temporal véñse afectados en maior medida que os/as de contrato indefinido, con máis do 54% dos accidentes cando supón o 34,86% da poboación asalariada. (Capítulo 10).

Trixésima primeira. No que se refire a accidentes mortais en xornada de traballo experimentouse unha diminución considerable que foi en total en Galicia do 23,53% e prodúcese tamén un descenso do 5,19% nos accidentes cualificados como graves. (Capítulo 10).

Trixésima segunda. No que se refire ao índice de incidencia (relación accidentes/poboación asalariada) Galicia, no total de accidentes, está máis de tres puntos por debaixo do índice estatal, tendo sete comunidades menor índice de incidencia.

Referido a accidentes mortais, Galicia ocupa o cuarto lugar cun índice que está máis de tres puntos por riba da media estatal. (Capítulo 10).

Trixésima terceira. No ano 2006 incrementáronse substancialmente as folgas provinciais, tanto nas ratios de folgas realizadas como de traballadores/as en folga e xornadas non traballadas. (Capítulo 11).

Trixésima cuarta. Analizando os resultados dos procesos electorais en Galicia durante un período de catro anos e, tendo en conta os/as representantes con mandato en vigor a 31 de decembro de 2006, pódese ver que a central sindical UGT-Galicia, cun 32,19% do total é a que obtivo maior número de representantes, seguida do SN de CCOO de Galicia e a CIG con 29,35% e 27,15%, respectivamente. (Capítulo 14).